

NAKRZESIĆ (1) *vb pf*

inf nakrzesić.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. nakrzesać.

Krzesząc stworzyć wiele (z subiektywnym podkreśleniem wielości) [z czego kogo (G pl)]: Abowięmci wám powiedám/ żéc może Bóg łkamięniá ototego na krzesić łynów (*marg*) dzieći (-) [*suscitare filios*] Abrahamowi MurzNT Luc 3/8.

Formacje współrdzenne cf KRZOSAC.

ES